

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterek és hirdetések.

Hirdetések júliuson számítottak.

MURAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELNŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszegélyző szövetség”, a „Csaktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadottnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bácsban: Schalek H., Dukas M., Opellik A., Daube G. L. és társnál és Herndl Brünben: Stern M.

Nyitlitter pénteken 10 kr.

Közegészség és még valami.

A miniszterium által kibocsájtott népmozgalmi statisztika örvendetes eredményeket tüntet fel a múlt évről s rövidesen érinti azon okokat is, melyek a születések és halálozások adatainál azon fordulatot idézték elő, hogy az általánosan vett népességben növekedés állott elő. Nem szándékozunk a szám adatok felsorolásával szemlét tartani azon tényezők fölött, melyek a népesedési arányra, a korábbi évekhez viszonyítva, módosítólag hatottak, de meg ragadjuk az alkalmat, hogy egy lelketlen bűnről beszéljünk, mely népesedési viszonyainknak legsötétebb pontja.

Tény az, hogy a múlt évben a népesedés kedvezőbb arányban haladott előre, mint az előző esztendőben, mivel nem csak a születések száma mutat növekedést, hanem az elhaltak végösszege is szembe-tűnően kevesebb. S ha ennek a két tényezőnek a szembeállítására megállapítja is a hidegen és felületesen szemlélő előtt a kedvező népesedési arányt, a komolyan vizsgálódót nem vezeti tévútra, mert az első tekintetre is tudatával bír annak, hogy a születések száma nem egyeztethető össze a népesség számarányával.

A halálozási szám csökkenésére nézve maguk a közegészségi viszonyok gyakorolják a legnagyobb befolyást s annyi tény, hogy a hatóságok a múlt évben, a kolera járvány fenyegető veszélynek hatása alatt állva, a legkomolyabban vették az ellenőrzési intézkedéseket. Hozzájárult még ehhez azon

körülmény is, hogy maga a nép is kezdte belátni az óvintézkedések szükségességét s kénytelen kellenen bár, de végzi azon kötelességeket, melyek e részben reá hármanlanak.

De álljon a dolog bárhogy, származott legyen a halálozás kisebb száma a hatóság öntudatos intézkedése, vagy pusztán véletlen körülmények által, az eredmény maga örvendetes és nem aggodalmat keltő, mint a születések adatai.

A születések számának apadása ugyanis, — legalább az általános felfogás szerint — független a közegészségügyi viszonyoktól s inkább közgazdasági és erkölcsi okokra vezethető vissza. Kell és szükséges bizonyos foku anyagi jólét, vagyoni és megélhetési függetlenség ahhoz, hogy valaki családot alapítson s gyermeket neveljen az élet súlyos gondjai s nyomorúságai közepette, de szükséges fenkölt és erős érzet ahhoz is, hogy ne vágja ketté a természet útját s bűnös kezekkel ne markoljon bele Isten rendelkezésébe.

Pedig ez történik nálunk. Ezt mutatja a statisztika s erre a szomorú képre mutatott reá egyik hirneves emberbarát, felhívja a hatóságoknak, mint erkölcsi területeknek figyelmét arra a bűnre, melynek neve: — gyermekikkasztás.

A vagyon utáni örületes hajsza, a lelketlen és undorító számítás teremtette meg korunkban ezt a bűnt. Odáig jutottunk erkölcsi felfogás dolgában, hogy a sok gyermekkel megáldott tisztességes anyákat lenézik, sőt talán ki is nevetik, mert szá-

mitásaikból kifeleddék a vagyont, azt a darab rögöt melyből annál kevesebb jut a gyermekeknek, minél többen vannak. A családi élet tisztessége, szentsége és az anyagi hivatás magasztos fogalma áldozatul esett a bálványoknak, mely az Isten képmására teremtett embert az oktalan vadnál is mélyebben alacsonyította.

És akkor lenne még a statisztika rettenetes sötét, ha ki lehetne böngészni az anakönyvekből, mekkora százalék esik a születésekéből a gazdagabb és mekkora a szegényebb osztályra?! Mig a szegényebb szülők 4, 5, 6, gyermekkel megáldva küzdenek a megélhetés nehéz gondjaival s családi örömeikben keresik az élet neme-sebb hivatását és gyönyöreit, addig a gazdagabb szülők házában alig találunk többet 1–2 gyereknél, mert — elég szegény — gazdagabb paraszt-gazdáink esztét is meg-méltelyezte a k é t g y e r m e k e s s v á b r e n d s z e r. Jobban szeretik a vagyont a saját vérüknél, a saját nemzetségüknél és hogy szét ne darabolassék, inkább ké-szek magzataikat szét darabolni.

És ez a bűn már rendszerré vált!

A magyar faj jövője érdekében itt az ideje, hogy ezen esztelen és lelketlen bűn kiirtására minden tényező szövetkezzék. A lelkészek, városi hatóságok, bíróságok s a társadalom minden jóérzésű tagja. A magyar nép pusztulásának csirait nem szabad felburjánozni engedni! Előttünk az el-rettentő példa: a szászok pusztulása az erdélyi megyékben.

A „Muraköz” tárczája

Szép asszony.

— Rajz. —

Lábait, melyeken piczike, virágokkal, mo-solygós rózsákkal teleszt papucsot tánczóit, hanyagul nyugtatja a bársonyos zsólién s nevetve tekint arra a halovány fiatal emberre, ki sovár-gyva, epedve kíséri minden mozdulatát.

A kis szoba csendes.

Az ezüstös halikába zárt énekes madár ugyan néha megrázza bóbítás fejcsékjét. rendezgeti tollait s csicsorgó dalba kezd, de azután ő is elnémul, elhallgat.

Kinek daloljon és miről?

Csak a virágok, a pompás délszaki növé-nyek sutlagnak halkán, rejtelmesen s terjesztik azt a nehéz, kellemes illatárt, mely felkavarja a vért, az idegeket és édes gyönyört, lázas má-mort okoz.

A szép asszony megunja a némaságot, a csendet.

— Nos, hát nincsen ma egy szava sem hozzám, Elemér? — kérdi a fiatal embertől s int, hogy jöjjon közelebb, egészen mellé s üljon a pamlagra.

A halovány ifju szó nélkül engedelmesskedik.

Ábrándos, mély tűzü szemével beletapad a szép asszony arcába, melynek rózsaszínű pirja aóli mintha látszanék a forró vér lüktetése. Nézi hcszeszen, mereven a szép asszony kavargó fűr-teit, a mint oda simulnak a hófehér naphoz, ölelve és csókolva a szép asszony vállait s az-után borús bánatas, hangon megszólal:

— Maga kegyetlen hozzám, asszonyom!

— Én?...

— Nem hallgatja meg vallomásom, hidegen, részvétlenül nézi szívem vergődését s még re-ményt sem nyújt...

— Bohó fiu, szegény Elemér! — nevetett fel hangosan a kívánatos asszony s melléről le-térve az oda tűzött rózsát, hullámos, fekete ha-jába szurta.

— Hát igazán szeret maga engem, Elemér?

— Asszonyom...

— Ne kulcsolja össze a kezeit s ne beszél-jen frázisokat nekem. Ha szerelmi vallomást akarok olvasni, felütök egy regényt, meg van az ott írva jobban, szebben.

— Nekem a lelkeim a szívem, a vérem hahorog, asszonyom s a mit én érzek, az már nem szerelem, hanem örület, valóságos pokol!

A szép asszony ajakán egy lassu mosoly, homlokán egy árny borongott keresztül.

— Örület, a melyből minden férfi kigyógyul egy néhány hét alatt.

A halovány ifju magasra egyenesedett s nemes vonásai haragos pirba borultak.

— Önnek nincs joga ezt nekem szememre

hányni asszonyom. Ön csalódott egy férfiben s ezért büntet illy keserűen engem?

— Én?... büntetem?... Látja barátom, minket semmi kötelék nem fűz egymáshoz s ön mégis lázrog, nehezelt reám, mert életem egy szomorú tapasztalatát elmondottam.

— Szeretem, asszonyom, haldokló szívem utolsó, erős szenvedélyével s fáj hallanom, hogy ebben kételkedik.

— S ha én bánatot okoznék cserébe vallo-mással, ha azt mondanám, hogy nekem pihe-néare, nyugalomra van szükségem az átelt szen-vedések után, hogy nem lehetek soha, sohasem az öné?...

A halovány ifju összeremegelt.

— Soha?... Jól van, asszonyom, legyen ugy. Még emlékezetemet is törölje ki lelkéből s feledje el örült, meggondolatlan beszédemet. Le-het, hogy önnek igaza van, hogy ez az érzelm, mely megfóttással fenyeget, nem egyéb láz nál, a forró és nyughatatlan vér mámoros vágyánál s hogy az álomból fölébredve.....

A kis szoba rejtelmes csendjét halk zokó-gás verte fel s a szép asszony arcán csillogó könnyek gördültek végig.

Valami légy, szongás is szürödött be a nyitva hagyott ablakon s a napugarak imbolygó fénye körül ragyogta a zokogó asszonyt.

— Látja, Elemér, ön is igazat ad nekem s valói készül.

— Örökre, asszonyom!

— És nem tér többé vissza soha barátón-jéhez, az elfeledett, szenvedő asszonyhoz?

Gondolják meg azok, a kik mindig csak a vagyon után esengenek s a sok gyermeket a vagyon pusztulásának tekintik, hogy a gyermek az Isten legnagyobb áldása s a magyar ember hazájának akkor tesz legnagyobb szolgálatot, ha gyermekeket nevel s azokat becsületes hazafiakká felnevelni igyekszik.

Kossuth Ferencz levele Csáktornya város közönségéhez.

Csáktornya város birájától a következő sorokat vettük: A „Muraköz” tek. szerkesztőségének. Helyben. — Kossuth Ferencznek a város közönségéhez intézett, másolatban idezárt levelét szives közlés végett van szerencsém átküldeni. Csáktornya, 1894. május hó 30. Tisztelettel Pruszátz Alajos városbíró.

Zurin, 1894. május 26

Csáktornya város t. közönségének.

Elkésem bár, de annál melegebben köszönöm (öcsém nevében is) azon részvétet, mellyel a város t. közönsége minket megtisztelni kegyes volt.

Késedelmemet a nagy csapásból eredő körülmények okozták

Ezen csapás lesújtott, mert a nagy halott nekünk mindenkül volt — én úgy is mint fia, úgy is mint Magyar, édes atyámat vesztettem, a polgárosodott világ pedig, a szabadság eltűnt apostolát gyászolja.

Dicsősége volt ő hazájának, a jelen század ragyogó nevével, melynek fényét mindig hazájára irányítja.

Egész élete a honfi szolgálatok, a honfi érdemek óriási halmaza volt; halála pedig honfi érzelmekben, és nagy eszméire iránt lelkesedésben, egyesíté az egész hazát.

Ő ébreszté fel a nemzetet. Ő tette életerőssé, a nép millióit befogadva az alkotmány sáncaiba.

Ő adott öntudatot a nemzetnek. Ő vezette önvédelmét, ő mutatta meg, hogy a Magyar tud is, akar is, szabad és önálló lenni.

Az ifju szomorú, fájdó tekintetével sokáig vizsgálta a szép asszony könnyes vonásait s remegő hangon szólt:

— Magammal viszem egy év történetét, azoknak a perczeknek emléket, melyeket annak közelében töltöttem s igyekezni fogok azokból vizsgáltatni!

— És én? — kérdezte a szép asszony, felállva a pamlag puha vánkösaról.

Az ifju hallgatott.

Érezte ugyan, hogy a szívében az érzelmek háborognak, hogy volna még sok mondanivalója, de csalódásában nem tudott és nem akart annyira szivtelen lenni, hogy megátkozza azt, kinek oltárt emelt szeretői lelkében.

— Élvalunk harag és gyűlölet nélkül, asszonyom, mint idegenek, a kik sohasem látták egymást.

— S ha én nem engedném önt elmenni, ha halvány fejté ide szoritanám a keblemre s megkísérlelném a vizsgálatát?... — Asszonyom!...

— Ha azt mondanám, hogy szeretem már régtől, évek óta s a titkolt érzelem sulya alatt a kínok kínját szenvedtem végig: akkor is elmenne? — A halovány ifju görcsös rezgetéssel szorította magához a beszélő asszonyt s ajkát lezárta egy szenvedélyes csókka.

S azalatt, míg a nap áldozó sugarai az egész pár feje fölött vibráltak, a kis madár is megszólalt a kaliban s vig csicseregéssel dalolta a szerelem örökség dalát.

Arta: Bibó Lajos.

Ő tartotta fel az elnyomtatás korszakában a nemzet létjogát, és ő emelte fel a Magyar kérdést az európai kérdések színvonalára.

Ő fenyegette az elnyomókat mindig és mindenütt, míg végre belé rettentek az okulásba; és midőn a kényuralom okult, s a nemzet biztosítható jelenét, ő örködött a távolból, ő intett, ő buzdított, ő remélt, ő bizott, ő képviselt egy nagy jövőt — mind addig, míg meg nem halt — hatalmasan.

Ez volt az ő élet története, ezt tanul-tam a külföldön a külföldtől, én, kedves halottunknak hű fia; és ezt fogja feljegyezni egykor a magyar történelem.

Mély tisztelettel

Kossuth Ferencz sk.

Horvátország bánjai.

Lapunk mult heti számában érintettük már, hogy Vizeleti Imre nyugalmazott pénzügyi tanácsos vidékünkön a volt horvát bánok arcképei után kutatva, nálunk tartózkodik és itt is készített másolatokat. Az egyik másolat Nádasdy Tamás nádornak a XVI. századból keletkező eredeti festéalt arcképe után készült, mely ma Varasd város tulajdona; az értékes régi munka után festett másolat becses mű, mutatja, hogy Vizelethynek nem csupán ügyessége de ambiciója is van a festéshez, mely nélkül műkedvelő ilyen eredményt csakugyan nem produkálhatna.

A másik másolatot csak a hét folyamán fejezte be s ez ismert munka után készült, mert a helybeli Ferencz-rendű zárda képgyűjteményében levő Zrinyi-képről való.

Az eredeti Zrinyi-képet itt ismertetni fölöslegesnek tartjuk, bármilyen becses mű legyen is az; mert a ki e sorokból érdeemesnek találná az iránt érdeklődni, annak úgy is volt már alkalmja is, kedve is azt valóságban láthatni a zárdában; bizony becses mű az, érdemes arra a csekély fáradságra még laikusnak is, mennyit megtekinté-e igényel. A másolatra néve csak ismételnünk kellene fenti, legjobb véleményünket. Méltó párja Nádasdy képének, dicséretére válik mesterének.

Miután a tárgy alkalmi és bennünket közelebről érdeklő, pár adatot kívánunk itt magára Zrinyi Miklósrá, Kursanecezen elhunyt költőre, a tizenhetedik század ezen kiváló alakjára vonatkozólag egész röviden feljuttatni. Hazafisága, a trón és a haza érdekében kifejtett ritka buzgalma korának legkimagaslóbb alakjává, a nemzetnek örök büszkeségévé emelték őt. Alig volt husz éves, mikor a nádorrá választott Draskovich János helyébe Horvátország bánjának nevezetett ki. Mint tehetséges hadvezér is fényes pályát futott meg; a törökökkel vívott harcokban egyik győzelmet a másik után aratta, míg 1662-ben Montekukkolival, ennek a magyarokat megbélyegző nyilatkozata folytán igen heves összeütközése volt. A gyűlölettel faült szóhácz után Zrinyi a közélet teréről visszavonult s hamar bekövetkezett haláláig Csáktornyan élt. Mint kiváló, éles elme jól ismerte nemzetének a haza iránti határtalan szeretetét, áldozatkészségét, de gyöngéit is. Ezekből folyólag, lángoló hazafisága mondatta vele látnoki szavait: „Nem szabad megengedni, hogy a német egyedül szabadítsa fel Magyarországot a török iga alól, mert ezen áldozat fejében állami önállóságát, függetlenségét fogja követelni!” Feltette hazáját, melyet mindenekelőtt szeretett; tiszteljük

emlékét. Van e Csáktornyan valaki, a ki ennek a férfinak arcképét ismerni ne kívánna, a drága ereklyét, melyet városunk falai őriznek!

Ugyancsak a XV. században készült arcképeket talált Vizelethy, Trakostjában is és pedig a Draskovich családból több bannak arcképét, közöttük Györgyét, ki biboros érsek és királyi kancellár is volt. Ezek ma is a Draskovich család birtokában vannak. De itt van Corvin Jánosnak a képe is, ki 1495 től 1504-ig szintén horvát bán volt s ekkor bekövetkezett halála után Lepoglaván temették el. Ennek a képnak a másolatát a Temesváron székelő délmagyarországi múzeum-egyletnek szánta, míg a többieket Horvátországnak: hogy magyar ember is gondol a horvátokra. Célja sajátkezű másolatban egy egész sorozatot összeállítani a bánok arcképeiből; az elsőt 1892-ben küldte el Khuen Héderváry bánnak, ki azt alkalmilag személyesen is megköszönte, elismerését fejezte ki az érdemes munkáért. Ez az első kép Zagorai és Cilli II. Albert gróf a XIV. században volt bánnak arcképe, eredetijét a mult század végéig Lepoglaván, a Pálosok kolostorában őrizték, azóta a kolostor II. József által eltűrtöltéven, most a fegyház tulajdona.

Vizelethy urnak ezen önzetlen fáradozása valóban elismerésre méltó. Célja nemes; mint szórakozás, a munka és ennek eredménye által kétszeresen gyönyörködtető.

A VII. századtól napjainkig százon felül, csak 1848 ig 118. bánra vonatkozó írásbeli adat áll rendelkezésére: Kívánjuk, hogy még sok értékes, becses képet találjon s az általa elkészíteni tervezett ciklus hosszúra terjedjen.

Különfélék.

— *Dr. Ruzsicska Kálmán* kir. tanácsos tanfelügyelő m. hó 26- és 27-én Csáktornyan időzött. Ő Nagysága elnököl a kisdudóvóban megtartott nyári kisdudóvó vezetőnők képzési vizsgálatán. F. hó 1-én kir. tanfelügyelő ur Zala-Egerszegről Rác-Kanizsára utazott, a hol az állami iskola építése ügyében tárgyalt az érdekeltekkel.

— *Gróf Estetics János* ur a csáktornyai szépítő-egyletet védnökségét elfogadni méltóztatott. Ő méltósága beleegyezését adta, hogy a Perlaki utca kezdetén levő, tulajdonát képező ház kertjének kőkerítése lebontatván, egyenes vonalban építtessék újra, miáltal városunk ez a része is csinosabb és az utca tágasabb lesz.

— *A kisdudóvóban* m. hó 27-én fejeztetett be a hat hetes nyári menedékház vezetői tanfolyam, melyen két jelölt lett képesítve. A vizsgálaton jelen voltak: Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, Ziegler Kálmán övőgyestületi elnök, az övőgyestület választmányának nő-és férfi tagjai. A vizsgálat befejezése után kir. tanfelügyelő ur meleg szavakban mondott köszönetet a választmányának áldozatkészségeért, valamint Dekkert Józsefné övönők fáradozásáért, mellyel a tanfolyam létesítését és a kiképeztetést lehetővé tették. Kir. tanfelügyelő ur a november hónapban megnyitandó állandó menedékház vezetői 6 hónapos tanfolyamra néve is kikérte a választmány hazafias áldozatkészségét. Ziegler kir. közjegyző a tanfelügyelő ur szavaira válaszólag a választmány nevében ezutánra is biztosította a kir. tanfelügyelő urat az övőgyestület áldozatkészségéről.

— **A Szépitő-Egyesület Elnökségével** gróf Festetics Jenő ur 6 méltóság a következő szép és megleghangú sorokkal tudatta a védnöki tisztség elfogadását: F. é. május hó 24-én hoztam intézett iratára vonatkozólag t. Elnök urat (elkérem, hogy közöltesse az egylettel, miszerint Csáktornán, egy szépitő-egyesület megalakítása nagyon örvendetes előttem; miért is a szépitő-egyleti gyűlés által felajánlott védnöki tisztséget készséggel és örömmel fogadom el. Öszintén kívánok az egyletnek sikeres működést és felvirágzást. Mavadván Ujvár, 1894. május 28. tisztelettel gróf Festetics Jenő.

— **Muraköz és vármegyénkre vonatkozó érdekes, régi okmány van** kiállítva Budapesten a régi oklevelek kiállításán. Itt látható a zalavármegyei nemeseknek 1232-ben Kehidáról, Deák Ferecz későbbi birtokáról keltezett bizonyítvány, hogy ők „a zavargós időkben, bírák távollétében királyi engedéllyel maguk tettek igazságot ügyeikben”. Első emléke ez annak, hogy egy megyének nemesi egyetemen joghatóságot gyakorolnak s egyúttal első nyoma az autonóm vármegyei szerkezetnek is, végre azt is bizonyítja az okiratnak tartalma, hogy a Muraköz már a XIII. század elején is Zalamegyéhez tartozott.

— **Meghívó** A perlaki önk. tűzoltóegylet 1894. évi június hó 10-én az ottkori városi vendéglő helyiségében zártkörű táncos táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépti díj 50 kr. Egyenruhában megjelenő tűzoltók beléptidíjat nem fizetnek. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlaplaj nyugtáztatnak.

— **Hamisítók elűzése** Alsó-Domborun pár hónap előtt a csendőrség egy pénzverő műhelyt fedezett fel Czipót Istvánnak a házában. A hamisítás legujabb ágát, a koronák készítését is kultiválta az érdemes társaság Tilafers Antal késtaragó vezetésével; mint második kődar, a házigazda veje működött. A budapesti törvényszék a mestert 8, a másik kettőt 6-6 hónapi börtönrre marsztalta el.

— **Gyermek majális.** A légrádi rk. elemi iskola tantestülete május hó 26-án a gyermek-sereg örömeire jól sikerült majális rendezett az u. n. felső-révi ligetben. A kivonulás d. u. 2 órakor zeneszóval s nemzetiszínű zászlók alatt történt. A mulatóhelyen a gyermekek tanítónők illetve tanítójuk felügyelete alatt játszottak, táncoltak, majd az adakozásokból begyűlt összeg erejéig uzsonáltak, vacsoráltak s esti 8 óra után a legvigabb hangulatban a Kölcsey-hymusz éneklése után szétoszolva, nyugalomra tértek. Az ünnepély anyagi sikerének megvalósításához becses adományokkal hozzá járulni szivesek voltak: Főtiszt. Gádó Mátyás plébános ur 15 frt, Mosgai Mária ny. tan. k. a. 2 frt. Haller Istvánné, Amtmann Jánosné, Neusinger Jánosné, Herczer Józsefné, Salamon Mártonné urnők 50-50 kr. Kovács Gyula, Sznopek József, Grangya Emil, Hirschl Ármán, Salamon István, Horváth János, Kis János, Lubits György, Andrasek József urak 1-1 frt. Draskovich Lajos, Friedfeld Miska, Goldschmid Fülöp, Goldschmid József, Weisz Simon, Neusinger Béla, Herencsics József, Mikler Győző, Grünfeld József, Murkovicz Ferencz, Krompacher Pál, Löffler János, ifj. Lubits István, Tassai István, Banelly Mátyás, Pévecz Mihály urak 50-50 kr. Mihovilics István, Torma András urak 40-40 kr. Friedfeld Henrik, Ferenczy Kázmér, Breuer Salamon, Misner Sándor, Misner Gyula, Topolovecz Mihályné, ifj. Singelperger János, Fischer Mór, Kasznu József urak 30-30 kr. Kasztl János, id. Lubits István urak 20-20 kr. Plohel Rezső, Goricsánecz György, Mátya Béla és Sámóczy Mihály urak 10-10 krral. A

nemes szívű adakozók fogadják a gyermekek nevében a tantestület köszönetét. A tantestület készpénzben s nyereségy tárgyakkal mintegy 17 frttal járult e mulatsághoz.

— **A trieszti általános biztosító-társaság (Assicurazioni generali) f. é. május hó 10-én tartott 62-ik közgyűlésén** terjesztettek be az 1893. évi mérlegek. A zárszámadási jelentésből látjuk, hogy a társaság életbiztosító díjtartalékra 1893. évi december hó 31-én 39.757.609 frt 91 krra emelkedett, míg kar- és nyereségy részesülési tartalékok czímén 1.060.020 frt 07 kr. vezeteteit új számlára elő. 1893. december 31-én az érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 162.807.927 frt 73 krra emelkedtek; az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 6.715.576 frt 28 krt tettek. A tőz- és szállítványbiztosítási ágakban a díj- és illeték bevétele 10.388.780 frt 65 kr. volt, miből 2.729.196 frt 46 kr. mint díjtartalék és 996.191 frt 01 kr. mint kártartalék lett minden tehertől menten a jövő évre átvitelleve. 1893. december hó 31-én érvényben volt biztosítókért a jövő években esedékesebbé váló díjkötelezvények összege 29.399.787 frt 58 krra emelkedett. Károkolert az 1893-ik évben 9.302.328 frt 93 krt fizettek ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kifizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében. 262.401.706 frt 51 krral igen is tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 49.265.865 frt 80 kr esik, melyet a társaság 154.321 karesetben fizetett. Az értékpapírok árfolyamindagósa fedezetére alakított tartalék 1893. december 31-én 1.190.544 frt 33 krt tett ki, dacára annak, hogy a sorsolás alá eső és a névértékükben bevalható értékpapírok csakis névértékükben vétettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabályszerű mérvében, a részvénytőke fele összegében, vagyis 2.625.000 friban, az ingatlan tartalék 1.289.480 frt 92 krral összegben, s végre a kétes követelések tartaléka 80.000 frttal fenntartott. A társaság biztosíték alapjai az idei átutalások folytán 49.162.470 frt 81 krról 54.990.003 frt 34 krra emelkedtek és következőképpen vannak elhelyezve: 1. Ingatlan és jelzálog követelések 8.747.260 frt 73 kr. 2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 3.909.510 frt 96 kr. 3. Állampapírokra adott kölcsönök 36.170 frt 92 kr. 4. Értékpapírok 34.450.046 frt 52 kr. 5. Tőrezeváltók 528.64 frt 60 kr. 6. Folyó-számlák (Adósságok a hitelezők követeléseinek levonásával) 1.214.319 frt 82 kr. 7. Készpénz az intézeteknél és bankoknál 2.429.629 frt 79 kr. 8. A részvényeseknek biztosított adósságlelei 3.675.000 frt. Ö. é. 54.990.003 frt 34 kr. Ezekből több mint 15 millió magyar értékre esik. Az elért 812.185 frt 13 krral tiszta nyereségyből a társaság osztalékkul részvényenkint 120 frtot aranyban, vagyis 300 frankot fizet.

CSARNOK.

Tied szívem . . .

Tied szívem, sirig tied;
Ugyan kié a te szived?
Borulj reám, karolj által!
Oh, tőlem a bu elszáratay.

Lyánka! derült két kék szemed
Igéztél el ugy engemet;
Ragyog onnan rám boldogság,
Éled lelکم tődvől folyvást.

Nemes arcod két rózsája
Kedvtelésemet netovábbja;
Édes csóköd, barna szentem,
Nem győz gyönyört adni nekem.

Várossy Mihály.

Hogyan giráltak egy váltómat.

Miska bácsival kezdem, a mi Miska bácsikkal. Az etiket szerint az ő nevét őnök előtt most a bemutató alkalmával minden sújtásával el kellene recitálnom, de

minek? Elég, ha ismerik a váltóbírálok. A szeretett rövidesen bának el a nevekkel, a társadalmi konvencienca meg cifrázza.

Egyébként egyszerű dolog. Váltóláz, Zseirásra tartottam hajtvadvadászatot. Miska bácsiban állapodtam meg. Jó médium. Jó szív, optimizmus és hipotéka. Csak meg kell fogni.

Miska bácsi nagy negyvennyolcos, érzésben, ruházatban és szokásokban egyaránt. Ha olyankor kérem, mikor az anyapárt kollizióban van az anyapárttal, akkor mehetek Beszárába trappistának; da ha eltalálom a politikai farsang jóléttel teli napjait: olyan váltóval ruccanok be, hogy szájakat tátják rá a Kezes-banki sihederek.

Öthonos könyvelemben találtam az öregot Nagy feje bánatosan könyvult az asztalra. Ijedten meredt föl, hogy „Jó reggelt!” mondtam.

— No, öcskös olvastad a lapokat? Nem? Képzeld: pártunk bele akar menni a delegációba. Ugron, kérlek, Ugron! . .

De hiszen nem olyan komoly a dolog. Végre is: áll Buda él magyar még.

— Te elvtagadó szerencsétlen! Hát neked nincsenek érzékid? Poltron embelek! És ilyen nemzedékre leszd bizva a baza sorsa. Keserű való! Olvasd itt van!

— Elém terjesztette a nagy lepedőt. Nagyot bökött arra a kriminalis passusra.

Merengve bámultam. Kinzó lidérczekként táncoltak előttem a betűk. Szememben a kinzó nyughatatlanság könnye gyűlt. Azon megtört a sugár. Nem láttam semmit. Az öreg visezaesett hallgatag melancholiájába. Képzete ott kalandozott a Sándor-utca körül, az enyém meg egy kis nyomorult papirosra, melyen ijesztő tresség merefezett, hol Miska bácsi kővér betűinek kelle ölekeznie. Erőt vettem fájdalmamon, erőt a gyöngésememen. Így nem maradhat, Meg kell lennie annak is, a mi lehetetlen. És olvastam. Már addig eljutottam, a hol az öngyilkosságok meg a himen hírek vannak.

Semmi semmi.

Egyzere a derül egyetlen sugara húzódtat arczomra. A löbök között azt olvastam, hogy Vadnay Andor, a kinek halála híret az előtte való nap nagyban ujejólták a lapok, nem halt meg, Él! Én is élni kezdtem. A reményeim rügyei kivánkoztak élethe.

— Uram bátyám! — de hiszen Vadnay.

— Bánom is én, hiszen az ma-meluk.

— Dehogy, nem a Károly, a nagy irodalmi felfedező és miskolci követ (akkor még az volt, hanem Andor!) Nem halt meg, ól.

— Mutasd! Kapott az öreg a lap után.

— Tessék! csakugyan! No lám! De ez már megérdemel egy pohár papramorogót. Jól vagyunk már. Megszűnt a krízis. Meg van a váltó! A kis üstfőt pálinka között belejutottunk a hangulatba. Talán mondanom sem kell, hogy az öreg ugy szólván abinvizis girálta a váltómat. A ki nem hiszi, az utánna nézhet a kezes banknál.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičune se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika va Čakovec.

Isdateljstvo:
Kajšara Fischei Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći družtveni znanstveni i povučljivi list za puk. — Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga družtva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Zdravoslovje.

Njegovanje zubi i lasih.

I zube i lasi treba osobitom pažnjom njegovati.

Da li su nam zubi zdravi, od velike je važnosti za zdravlje celoga tela, ar zubni žvačemo (košemo) jela; pokvareni zubi priugotavljaju skvarjenje sokove, ter i pri govoru nam smetaju. Da nam se zubi neizkvaru, treba paziti na ovo:

Zube treba ispirati toplom vodom vsako jutro i poslje svakoga obroka, ar ostanki jela, koji med zubmi ostaju, prehadaju vu gnjiloću, kvare zube, a dah nam nevugodno vudira.

Kadkada moraju se zubi takaj čistiti praškom i keficom, i to gornje zube odozgor dole, a dolnje gore.

Voda, kojom zube ispiramo, nesme biti ni pretopla, niti prehladna; ova prouzrokuje reumatizam, ona pako vužganje živcov i zuberine. Zato treba vusta zaprėti, kada idemo iz tople sobe na veliku zimu.

Kefica nesme biti niti premeška, niti pretvrda, ter se mora navěk poslje vsake uporabe dobro očistiti.

Prašak za zube nesme imati onakvih stvarih, koje bi mogli zubim naškoditi. Najjednostavniji prah je najbolji.

Nevalja pretopla, niti prehladna jela i

pila uzimati. Ako smo kaj toploga jela, nevalja odmah mrzlo piti i obratno

Nevalja jesti gustokrat kisele stvari, ar ove otupe zube, ter ih kvare. Ako smo takvoga kaj jeli, odmah je treba zube, izprati.

Nevalja navěk jesti mehka i vodena jela, nego kadkada i tvrda, da se zubi vezbaju.

Treba se privěti, da grizemo na obođve strani.

Zubmi nevalja čistiti stvarmi od kovine, n. p. iglami, vilicom itd.; nego komandom spičastoga drěva ili rezanim gusećim perom.

Ako nas zubi bole, nevalja vsako jačka sredstva na svoju ruku upotrebiti, nego valja vučnoga zubara ili doktora pitati. Suplji zubi najbolje se moreju izpuniti gutaperchom, koja je vu toplju vodi raztopljena.

I zdravlje lasi od velike je hasne. Za to treba, da češemo lasi vsako jutro i da je dobrom kefom čistimo od praha i prhota; ar ako to nećinimo, ne semo da lasi nemreju rasti, nego se i šupljince oglavine zatekneju, ter onda koža nemre de'ovati kak treba. Lasi treba gustokrat malo prizati, drugač se trgaju, ter se onda posuše Vu betegu i zimi nevalja lasi rezati, ar se onda lahko prehladimo Lasi nevalja prečvrsto vezati i plesti, jer se onda nemreju lasi dosta hraniti, vno go se iztrgaju i tak postaje čelava, plješiva glava. Onda valja pazit, kad upotrebimo zavojke; ako preč-

vrsto vešemo lasi, lahko budu izpadali. Lasi treba takaj malo pokriti, da je obćuvamo od sunca, vetra, praha i deždja.

Lasi nam neuzpjevaju, ako telo i duh svoj odviše napinjemo, ako odviše alkoholnog pitja pijemo, ako se vno go brinemo i žalostimo.

KAJ JE NOVOGA ?

Magjarski minister-prezeš dr. Wekerle bil je vu subotu 26 majuša ob 11 vuri pred poldan vu Beču primljen po Nj. Velićanstvu privatnu audienciju, vu kojoj je izvēstil kralja o situaciji.

Audiencija je potrajala poldrugu vuuru, a „P. I.“ javlja v tom 26. majuša:

„Razme se samo po sebi, da se o rezultatu audiencije nezoznaje nikaj pozitivna, ali se mora nagodjati, da su predlogi, kaj ih je miuister dr. Wekerle stavil glede razprave o civilnoj ženitbi vu velikaškoj hzi ter glede toga potrebnih garancijah, pri Nj. Velićanstvu našli povoljnoga odziva. Kabinet bude po svoj priliki od Nj. Velićanstva dobl zaiskane dozvole. Dogovori Nj. Velićanstva s ministrom — prezešom Vekerlom glede toga još nisu dovršeni, ter se budu nastavili vu pondeljek.“

„Korr. Bur.“ javlja 26. majuša: „Vu denešnjoj audienciji podnesel je Nj. Velićanstvu minister-prezeš dr. Wekerle predloga o razpravi o civilnoj ženitbi vu velikaškoj hzi i naglasil potrebu rešenja, koje je postalo politički potrebnim.“

ZABAVA.

Kratkovidna dievojka.

Nekoj bogat seljak imal je jedinu jednu kćer, koja je bila kratkovidna. Ako je bil čisti dan te je sunce svietilo, mogla je na tri korska dalećine razpoznati, kaj onde stoji, jeli ono najme človek ili kakova druga stvar, na veksu dalećinu pak, ili ako je bilo megleno, ona to nije mogla razlućiti: „O tom pak, da je to dievojka kratkovidna je cela okolica znala i to nije bilo tak budućnost na hasen dievojki.

U blizini rećene dievojke stanual je jedan bogati mladić, — sin bogatoga seljaka i taj je želel rećenu dievojku za ženu vzeti. Jerbo pak su mu svi govorili, da ju u gospodarstvu nebude mogel trebat, jer da je vrlo kratkovidna, vzeme si naprvo, sam se o tom osviedočiti, jeli je to istina kaj sviet govori. — Ova mladićeva namiera, bila je dievojki potajno izdana i ona je nekak o tom saznala te odlučila bēš protivni dokaz mu pružati te ga osviedočiti, da ljudi, koji

o njoj govore, da je tobož kratkovidna, da krivo govore. U to ime ona već za rana zatekne u vrata od guvna iglu.

Kad je mladić popoldan u pohode došel te ga je ona pri odhodu iz kuće van sprovadjala, zavikne najedan krat, kakti vrlo gazdarica: „Ah tko je onu iglu tam na škeđenskih vratih zaboravil?“ Nad ovim bistrim vidom se je mladić u prvom hipu vrlo razveselil; ali kad je dievojka hotela prek dvoriš a proti škeđnju po iglu prebežati, popikne se na sredini dvorišća na kravu, koja je onde ležala te preživala tak. da je kak je duga i široka čez nju opala. Iglu na škeđnju je vidla, a kravu pod nogami ne! — To si je mladić zapametil i nikad se više povrnul.

Fiskal redovnik.

Nieki fiskal, koj je svaku pravdu dočil, došel je tak na glas, da ga je svaki, koj je kakovoga posla imal pred sudom, za svojega zastupnika ili branitelja imati hotel.

Kad je taj fiskal već malo starovićen

postal, odlučil je, da se za svoje griebe požaluje te stupi u jedan red u klošter, gde je za kratko vrieme svojim ućenjem bogošlovja tak daleko dotisal, da je bil za svećenika iliti mešnika zaređen.

Ako su sada onoga reda kloštra redovniki sa sadom rad' ovoga ili onoga imali kakovoga posla, to su uvijek stvar predali prije rećenomu redovniku, koj je negda tak glasoviti fiskal bil, da on to pred sudom po zakonu, kojega ima u malom prstu, zastupa i k povojnomu riešenju dopelja. — Ali naš pater polag svega svoga napora i znanja, nije bil sretan u pravdanju, jer je riedko koju pravdu sad dobil.

„Mi se šudimo“ — veli mu jedan krat opat reda — „da ste negda riedko kad pravdu zgubili, a sad ju riedko kad dobite, kaj je tomu zrok?“

„Tomu se najte nikaj čuditi“ — odgovori redovnik negdašnji fiskal — „jer ja sem u klošter stupil, da više nebun pravdal, zato više nemogu niti jednu skoro pravdu dobiti.“

„Budap. Korr.“ javlja: „Minister pre-
žeš dr. Wekerle izveštio je krunu v cirkve-
noj-političkoj situaciji vu Magjarskoj ter
onih modalitetah, pod kojima se osnova o
civilnoj ženitbi ponovno ima vu velikaškoj
hiži pretresti. Ovi predlogi iziskuju stanovite
priprave. Vezda se more zevsema segurno
reći, da bude velikaška hiža osnovu o civil-
noj ženitbi još tečajem 6. junašta uzeti vu
ponovnu razpravu ter ju prijeti.

Minister-prežeš dr. Wekerle povraun se
je još vu subotu na večer s familijarskih
razloga vu Budimpeštu, odkud je na večer
opet prispel vu Beč, da vu ponovnoj
audienciji pri kralju obrazloži svoje predloge.

„P. L.“ javlja iza Beča: „Mislimo, da
se nevkankujemo, kad utvrdimo, da se na
najvišem m stu dēli uvjerenje o potrebi, da
osnova o civilnoj ženitbi čim prvlje postane
zakonom, i da stoga valja vse včiniti, kak
bi se osnovi vu velikaškoj hiži osigurala
većina. Daskora bude obće uvjerenje, da se
treba vugnuti vsakoj političkoj komplikaciji,
koja bi mogla teknuť kabinet i liberalnu
stranku, — a to daje celoju situaciji odlučnu
i pravu signaturu. Ovi se budu nazori i
zrcalili vu vidljivih odredbah najmerodavnijih
faktorah tak, da o tom neće moći nigdo
sumnjati. Vnogo spominjani dvorski des-
tojanstveniki nebudu došli k drugoj razpravi
o civilnoj ženitbi vu velikašku hižu.

Cesar Vilim na putu.

Cesar Vilim zaputiti se hoće 22. ju-
ništa iz Kiela na brodu „Hohenzollern“ vu
inozemstvu. Najprvlje kani pohoditi holan-
dezki dvor vu Haagu, zatim Amsterdam.
Odovuđ polazi car vu Englezku i Skotsku,
a motti i preko vu Norvežku. S cesarom
puktuje i pomarska glasba (banda) od 50
mužikašov, pojačana pjevačkim sborom, koji
bude pod ravnanjem direktora i kapelnika
izvajal holandezke narodue pėsme.

Franczecka ministarstva.

Oči vsih političarah vu ovom času su
vuprte vu Pariz, gde je pred dva tjedna
nenađjano buknulla ministarska kriza, kojoj
se ni izdaleka nemre prorokovati konec i
rēšenje. Zanimivo je stoga osvrnuti se na
franczecka ministarstva tretje republike.

Od kad je franczecka narodna skupština
po krvavom taboru franczecko — prajskog
postavila 17. februara 1871. na čelo ekse-
kutivne vlasti Thiersa pak do denes izmēnila
je Franczecka 31 ministarstvo, ito: dva za
Thiersa, 8 za Mac Mahona, 12 za Grēzga
i 9 za Carnota.

Vsa ova mjuisterstva stajala su do de-
nes vu službi 23 ljeta i 3 mesece, po čemu
na jedno ministarstvo dohadja poprečno 9
mēsecih službavonja, ali ih je bilo 16, kojim
je službavanje bilo krađe.

Najduđe je bilo vu službi prvo Thiers
— Dufaurovo ministarstvo od 19. februara
1871. do 18. majašta 1873., anda puna 2
ljeta i 3 mēseca, a za njimi drugi Ferrev
kabinet od 21. februara 1883. do 6. aprila
1885., anda 2 ljeta, 1 mesec i 15 danah.
Još su preko 1 ljeto bili vu službi: četrti
Freycinetov kabinet od 17. marcijuša 1890.
do 27. februara 1892., Rochebouetov kabi-
net od 23. novembra 1877. do 4. februara
1879., Jules Simonov kabinet od 12. marcij-
uša 1876. do 18. 1877., Ferryev prvi
kabinet od 23. septembra 1880. do 14.
novembra 1881., Firardov drugi kabinet od
22. februara 1889. do 17. marcijuša 1890.,
i Ruffetov kabinet od 10. marcijuša 1875.
do 9. marcijuša 1876.

Najkrađe su vrēme bili vu službi:
Drugi Dufaurov kabinet od 18. majašta
do 25. majašta 1873., i Fallièresov kabinet
od 29. januara 21. februara 1883. Izpod dva
mēseca vladal je prvi kabinet: Ribotov od
6. decembra 1892. do 12. januara 1893., a
i izpod tri mēseca veliko ministarstvo Gam-
bettino od 14. 1881. do 30. januara 1882.
i drugi kabinet Ribotov od 12. januara do
4. aprila 1893.

Za Thiersova predsjedništva sedilo je
vu ministarstvu vsega skup 36 za Mac Ma-
hona 78, za Grēvya 143, a za Carnota 98
ministrov, — ili skupa 355 ministrov ter
prema tomu poprečno na jednog dohadjaju
23 dana službe.

Ministri-predsedniki bili su od ljeta
1871. do denes ovim redom: Thiers, Dufaure
I., Broglie I., Broglie II., Cissey, Buffet,
Duffare II., Simon, Broglie III., Rochebouet,
Waddington, Freycinet I., Ferry I., Gambetta,
Freycinet II., Duclerc, Fallières, Ferry II.,

Brisson, Freycinet III., Goblet, Rouvier,
Tirard I., Floquet, Tirard II., Freycinet
IV., Loubet, Ribot I., Ribot II., Dupuy i
Perier.

Vanjskih ministrarah bilo je vu ovom
razdoblju 83, za unutarnje poslove 39, za
tabor 35, za pomorstvo 36, a najduže su
služili kakti ministri: Freycinet kakti minis-
ter-prežeš, minister vanjskih poslov i minister
tabora; Cocheri minister poštah i telegrafah;
vojvoda Decaze kakti minister vanjskih
poslov i Ferry kakti minister-prežeš, nastave
i bogoštovlja i vanjskih poslov.

Strahoviti potres.

Javljaju iz Venezuele, vu Americi, od
18. majašta, da je vu orsagu Marakaibo
šest velikih varašov od potresa zevsema
zrušeno, ter je polovica stanovništva (ljudstva)
vu tih varaših postradalo. Vu Meridi usmr-
ćeno je vu kasarnah 150 soldatov. Varaša
Laganillas nestalo je zevsema, a na mestu,
gde je stajal, vezda se prestro veliko jezero
(kak malo morje); četiri drugi varoši pod-
puuo su zruseni. — Dne 19. majašta bil je
po teoriji dra. Rudolfa Falba kritičen dan
prvoga reda, nu katastrofa, koja se zemlji
grozi i usled koje kritični dan dobiva to
obilježje, more po toj teoriji nekoliko danah
prvlje ili potli nastupiti.

Izgorel damšif.

Talijanski damšif „Pietro Morano“,
koji je vozil sa Sicilije vu Grčku sumpor,
vužgal se je 40 miljah od otoka Zantea. —
Momčad broda oslobodjena od jednoga eng-
lezkoga damšifa, koji je za „Moranom“ više
vur plovil, — vu času, kad je „Morano“
potonul. Damšif i roba bila je asekurirana
za 700.000 lirah.

Električni čovek.

Po vulicah Nju-Jorka šće se od nekoga
vremena najnoviši produkt amerikske eks-
centričnosti — električni čovek i Konstural
ga je nekakov Harick. To je figura od dva
metra visine, koja se kreće bitričnom od 18
kilometrah za jednu vuru. Figura je od
je od željeza opravljena frakom i belom
kravatom. Cipele su od željeza, ali podplati
od debele kože. Figura kreće ruke i noge
pomoćjum munjine vrlo pravilno i korsa po
vulicah vrlo elastično. Figura popēva englezke
pėsme i talijanske operne arije. Izumitelj
kani ju upotrebiti za podvorbu vu velikih
vrtilih i oštarijah.

Gospodarstvo.

Sljepoća vu konja.

Sljepoća vu konja pojavljuje se tak
gustokrat, da se tomu treba izkati razloga,
a to tim više, kaj se ona ne opeža pri
drugih domaćih živinah, zvun preredkih
slučajevah. Najviše se svaljuje krivnja
na vlačne i temne staje, ako prem ima
konjah, koji šalēpiju vu suhlih i svetlih
stajah. Slēpi konj nije vrēden vnogo, makar
pod težkim terhom poleg drugoga konja
zrvšava donekaj svoju dužnost. Još je gor-
e sa konjećetom, koje se zapreše pod lehki
terh, gde mora bežati. Vu takvom slučaju
more biti kočijaš osobito prikladen, ter nesme
vuzde izpušćati iz ruk.

Govoreć o razlogih, s kojih konji osle-
piju, spomenuli budemo vu prvom redu
„sjenilo“, tojest onu kožu, koja se stavlja

U lovu bez lovne karte.

Kak se sad strogo na to pazi, da svaki,
koj hoće v lov hoditi, mora si prilično skupu
lovnu kartu kupiti, a bez nje nek se nitko
nepodstupi u lov poiti, jer bude li zatečen
u lovu bez karte, bit će plaćanja kaštige,
da bu sve koža pucala, to je svakomu poz-
nato, tko neima lovnu kartu ili si junemože
kupiti, taj makar je i pozvan kam v lov,
tak neide, jer bi ga mogel žandar sastati,
kad bi najmirnije s puškom na plećih po polju
hodil, te zapitati za lovnu kartu, koju svaki
lovac ima pri sebi u žepu nositi na zahtjev
odmah pokazati; a ako ju onda nebi imal,
kaj onda? — Zato bez lovne karte v zape-
ček sedet a ne vlov!

Nije tomu dugo, da je gospon H. iz
Szerdahelya pak gospona M. iz Lendave u
lov pozval. „Ali ja neimam lovne karte!“
— veli gospon M. — „Nikaj zato,“ odgovori
mu gospon H. — „Ti samo dojdi, a za
pušku i lovnu kartu je mene briga.“

I zbilja! — Gospon M. dojde u Szerda-
helya, a gospon H. mu daje pušku te ga
uviđri, da se za lovnu kartu ništ nebrine,
nego ako bi kakov žandar, financ ili drugi

tako, na koga to spada, k njim došel,
onda se gospon M. nek tak zadržava i miren
bude, kak da bi lovnu kartu u žepu imal,
a kad se ov ili on od njega udalji, onda nek
samo mirno u Szerdahely natrag otiđe.

Rečeno, včiniemo! — Ovi dva otidu u
lov i komaj da su na jedno dva zajce puk-
nuli, eto ti financa, koj ide izraven proti
njim. — Gospon H., koj je svoju lovnu
kartu u žepu imal, kak je spazil financa,
prične biežati, kaje igda mogel, financ se
spusti za njim i za čas ih je med grmljem
nestalo. Za niekoje vrieme dostigne financ
gospona H. i posve siguran, da je vlovil
krivca, zapita ga za voznu kartu. Gospon H.
posegne u žep i financa pokaže kartu.

Financ ga zapita: „Pak zakaj su biežali,
kad imaju lovnu kartu?“

„Em je nisam zaradi lovne karte bežal“
— odgovori gospon H. — nego sem si
boljše miesto za lov iskal.“

Iza toga vriemena, naravski, gospon
M., koj nije imal lovnu kartu, mirno domov
odišel.

Doma je bilo smēha dosta, a financ
je zamisljeno niekoje vrieme samo z glavam
kimal.

Em. Kollay

konju sa strane očih, da se tobože neplaše. Vsakomu je jasno, da je tojedan od najvaž-
nijih zrokov, s kojih slabi konju vid. Vu
noveše vréme déljaju ta „sjenila“ tak, da su
po dalje od očijuh, ter neškoda toliko, ali
nisu nisu ni do kakve haane. Stara su bila
još gorša, ar né samo, da konji nemogu da
vide, već im ona koža zevsem préci vid, ter
kad konji bežiju, vudira im vsaki vu oči.

Ta koža rabi se, da se konji neplaše,
nu kad bi se oni od mladosti privéili, da im
se nemeče na oči, nebi se plašili. Ako konj,
kak smo spomenuli, komaj mora, da gleda
pred se kroz sjenilo, onda, gda zaokrene
glavom, vidi samo delomično koju stvar, pak
se preplaši, ar je neprepoznaje, dočim kad
mu oči slobodne, prepoznaje stvari ter ih se
neboji, ar na njih se privéi od mladosti.
Nejma sumnje, da se konju oči bolje čuvaju,
ako su slobodne, nego ako mu se stave slabo
udešena sjenila.

Kad bi se, na példu, volu, koji je čelo
ljetu zaprežen pod jarmom, stavil sa strani
očih komad stare zavinate kože, onda bi on
prez sumnje za koje ljetu oslépal, mekar da
se denes malo čuje, da ima slépih volov.
Zakaj se onim konjem, koji se zaprežu pod
terh, stavljaju sjenila, dočim né onim, na
kijih se jaše? Već ta okolnost nuka na
razmišljanje. Vu vnoгих slučajevih ta su
sjenila prave muke za siromašku životu, ar
nije li muka, kad mu ona koža vsaki čas
vudira po očih. Vnoga stvar zahitava se
denéjnji dan, koja se prvije rabila, pak za-
kaj se nebi i to zahitilo?

Vu prvom redu trebalo bi zaprezati
mlade konje, nestavljajuć im sjenila na oči.
A kaj nije smésno, da se ona stavljaju i
samim slépih konjem. Ali pri ovih imaju
barem nekakov cilj, a taj je, da im sjenila
zakrivaju slépe oči, ter se nevidi, da je
konj slépi. Na pravomu poznavalcu konja
neće ni to smetati, jer on zna, da takovo
nesrečno konje izpružava napré glavu. Ovo
smo složili zato, da nekoji gospodari počmu
malo po malo odstranjivati sa konja ovu
stvar, koja im toliku muku zavdaje, a nije
oč hasne, nego je od velike škode.

Prodavači konja.

Prodavači konje, služe se vsake fe'e
varkami (vkanjilami), kud hoćej, da prodadu
konje, koji se ritaju ili grizeju. Vu jednom
gospodarskom listu (novinab) čitamo ove
dva slucaje (dogodjaje). Prvlje nego takov
konj dojde na senjem, vljuje se vu njega
žganica, da sevsema omami, ter tak zaboravi
na svoje zle navade. Kad se one opet po-
kažu, nastana pravda, pravdanje. Svedoki
veliju, da oni nisu vidli nikakov znamenja
falinge na konju itd., pak i sami vještaki
moreju se vkaniti ovakvom varkom.

Drugi slučaj je, da se konju dene vu
vsaku vuhu zrno graba i grašca. Kad konj
počme bežati, skače vu vuhij on grašec, koj
konja tak iznenadi, dok on zaboravlja na svoje
zle navade, i kupec je nasolen.

Ovi slučajji dohadjaju pri prodaji tak
gustokrat, da kupcc nesme na njih za-
boravljati.

Medjimurske pjesme.

Zdravice.

I.

Hajdi popevajmo,
Bratci! to mi znajmo,
Da smo dobre volje,
Piti znamo bolje.

Kaj bumo začeli,
Vince bumo vzeli,
Ar je vince sladko,
V grlo teče gladko.

Vino je priraslo,
Teče kakti maslo,
Srce bu mazalo,
I vugodnost dalo.

Srce bu gorelo,
Lice bu cvetelo.
Kak vu polju ruža,
Kad joj nije suša.

Kupice nalijmo,
Čstu van popijmo,
Koj nebi štel piti,
Mora z med nas diti.

Tam na drugom svetu,
Nebu vince v kletu,
Tam bu tužna duša,
Ar bu za nju suša.

S bogom svim tubernam,
Rekvijem eternam,
Budu spopevali,
Kad bumo vre v raki.

II.

Letos je prav takvo leto,
Vince malo je na svetu,
Danas je prav srećen dan,
Vince pijem, nam pijan.

Grdo grdo bi prav bilo,
Ako bi se nam zgodilo,
Da bi se koj tak na pil,
Da bi mu put prevuzek bil.

V goricoj se trsje suzi,
Predi nego vince rodi,
Tak naj se zdelom poti,
Koji vince pit želi.

Anda pametno ga pijmo,
Da si pamet nezgubimo,
Još gorje bi to bilo,
Ako nej znali dimo.

Gdo se vince z redom vliva,
On veselja v srce vliva,
Ako srce dobro nije,
Vince piti nesimje.

Sada kupice nalijmo,
Na zdravje tvoje (N. N.) pijmo,
Zbog tebe smo se zisli,
Da nam bude čas krajši.

Anda kupice zdignimo,
Za njegvo zdravje popijmo,
Nek časice idu zvek,
Da nam pojde vino v tek.

Skomponoval :
Láčzkovics Tamás.

Nekaj za kratek čas.

Otec: „Kaj tuliš toliko?“
Sinek: „Mama me je istukla i rekla,
da nisam za nikaj.“

Otec: „Rekla je istinu.“
Sinek: „I rekla je da budem takov
nevaljanec kak i otec.“

Sudec: „No, kad vam je obtužen k dal
plusku, kaj je onda bilo?“
Tuzitelj: „Onda mi je dal tretju.“

Sudec: „Vi ste sigurno hoteli reći
drugu.“

Tuzitelj: „Né, gospodin sudec — drugu
sam ja dal njemu.“

Praktičen doktor.

Gospa: „No gospon doktor, kak je
mojemu mužju?“

Doktor: „Tak, tak, najprviše je mir.
Prepisal sam par prahov od opijuma.“

Gospa: „A kad mu budem dala praha?“

Doktor: „Njemu? Ja sam praha za
njih prepisal, ar on tréba mira.“

Iz sela.

A: „Čuješ, novi navučitelj mi se prav
nedopada, odviše je nekak gizdav.“

B: „Ja toga nisem opazil.“

A: „No pogledaj samo, kak klobasicu
jede s vilicom.“

Vmirenje.

Gospa: „Ah, gospon doktor, da ste vu
jutro pri nas bili! Morala sem kihnuti barem
petdeset put! Kaj bi vi na to rekli?“

Doktor: „Petdeset put bi rekel: na
zdravje.“

LOTERIJA Buda 26-ga majša 1894
61 75 57 5 8

Cena žitka. — Gabona arak.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	6	—
Zab	Zob	6	—
Rozs	Hrž	4	50
Kukoricza ó	Kuruza stari	4	76
uj	novi		
Árpa	Ječmen	5.	—
Fehér bab	Grah beli	5.	—
Sárga *	zuti	4.	—
Vegyes *	zméšan	4.	—

NYILTÉR*

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) se-
lyemgyára Zúrichben, a privátmegren
delök lakására közvetlenül szállít feketé,fehér
és színes selyemszöveteket, méterenkint 45
król 11 frt 65 krig postabér és vammen-
tesen, sima, csikos, kockázott és mintázot-
takat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző
minőség és 2000 különböző szín és árnyal-
atban.) Minták postafordultával küldetnek.
Svájcba czimzett levelekre 10 kros és
levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Ezen rovat alatt közlőtekért nem vállal fe-
lelőséget a Szerk.

ODGOVORNI ÜREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Głavni surednik
GLÁD FERENCZ

Köszvény és csúszban szenvedőknek ezennel a
legtágabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dícsérlőleg ismeretessé vált Tinct.
Capeici comp. ajánlólóg legyen emlékeztető hozva.
Ezen népszerű házi szer 25 óta, mint legmegbízhatóbb
fájdalomcsillapító bebizonyosított ismeretes és mindnyájuk
által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy
további különös ajánlásra nem szorul. Uvege 40 kr.,
70 kr. vagy 1 ft. 20 kr-nyi áron a legtöbb gyógyszer-
tárban kapható. Azonban a „Horgony“ vödgyjgre ügye-
lendő, mert csak a város horgonynyal ellátott üvegek
valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem
volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógy-
szertárához: Richter gyógyszer-tára „az arany
oroszlánhoz“ Prágában vagy Török József
gyógyszereshez Budapestben.

Arverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróság 1892. évi 4804/92. számú végzése következtében dr. Rothschild Samu n. kanizsai ügyvéd által képviselt Siffer Vilmos fia n. kanizsai cég javára Beck szül. Spitzer Lina alsó-domborui lakos ellen 53 frt 28 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt a 636 frt 50 kóra becsült tekeasztal felszereléssel, különféle szobabutor, szikvizgép készülékekkel és 120 drb. cinkpakos szikvizüvegből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 2170/1894. sz. végzése folytán 53 frt 28 kr. tőkekövetelés, ennek 1892. évi szeptember hó 19. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 41 frt 95 kbrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Alsó-Domborun alperes lakásán leendő eszközzésére

1894. évi június hó 11. napjának délelőtt 9 órája

határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készrész fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Perlakon, 1894. évi május hó 20-án.

Stern Frigyes,

531

kir. bírósági végrehajtó.

KOTZÓ PÁL

GÉPÉSZMÉRNÖK

Budapest, Üllői-ut 18. szám alatt

Ajánl 2¹/₂, 3, 3¹/₂ és 4 lóerejű

SZÖGES CSÉPLŐKÉSZÜLETEKET

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

sines gőzcséplőkészleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerekkel.

Fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafűtő

GŐZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRET & SONS felülmulhatalan 40 % tüzelőanyag megtakarító.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnek elismert brandtfordi önműködő amerikai kévelő aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal, sorvető és szorvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

527 3-6

Hirdetmény.

„Bottornya és vidékének önszegélyző szövetezete” részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a

befizetések f. évi május hó 27-én

veszik kezdetét.

Továbbá, hogy az alapszabályok 5. §-a értelmében a tagok felvétele az I. csoportba

f. évi június hó végéig

történhetik.

Bottornya, 1894. május 20-án.

528 2-2

Az igazgatóság.

1309/1894. sz. Zalavármegye kir. tanfelügyelője.

Árlejtési hirdetés.

A nagyméltóságu vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium 1894. évi május hó 19-én 21391. sz. a. kelt magas rendeletével

a molnárii állami elemi iskola

felépítési költségeit 9.471 frt 09 kbrban és a község által természetben kiszolgáltató 752 frt pénzértékű 1253 napszámaban állapította meg s ezen költségvetési összeg erejéig az árlejtést elrendelte.

Ezen munkálat fogatosításának biztosítása céljából 1894 ik évi június hó 11-ik napjának délelőtti 10 órájára a zalavármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében Zala-Egerszegen tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

Felhivatnak a versenyezni óhajtok, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó és a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitzűtött nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a zalavármegye m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban napoként megtekinthetők.

Zala-Egerszeg, 1894. május hó 26. án.

532 1-1

Dr. Ruzsicska Kálmán
kir. tanácsos, tanfelügyelő.

Értesítés.

Alulírott van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, miszerint Csáktornyán a Szeivert féle vendéglőben

FOGÁSZATI MŰTERMET

nyitottam.

Tartózkodási idő június hó 1-től 10-éig.

Tisztelettel

Bartos Géza

Nagy-Kanizsáról.

Oglas

Niže podpisani imam sreću pošt, obćinstvu na znanje dati, da vu Čakovcu vu Szeivertovoj gostioni

vračim zubni bol, delam i popravljam zube.

Zadržaval budem se ovde od 1-ga do 10-a juniuša.

Su štovanjom

BARTOS GÉZA

iz Velike-Kanize.

ASSICURAZIONI GENERALI 1893. ÉVI MÉRLEGE.

Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez (1893).

BEVÉTEL.	Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghez (1893).						KIADÁS.					
	Üzlet		Vagyon		Összes		Üzlet		Vagyon		Összes	
	b e v é t e l e k						k i a d á s o k					
A tétel neve	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr
1. Díjtartalek a múlt évről:												
a) tűbiztosítás	2944225	91										
b) szállítmánybiztosítás	21347	28										
c) jégbiztosítás	30366	88	2576139	39		2576139	29					
2. Tartalek oly károka, melyek 1892. decz. 31-én még függőben voltak:												
a) tűbiztosítás	47473	37										
b) szállítmánybiztosítás	395312	19										
c) jégbiztosítás	3967	09	874041	65		874041	65					
3. Díjak a törlesztés levonásával:												
a) tűbiztosítás	7857632	79										
b) szállítmánybiztosítás	2200305	63										
c) jégbiztosítás	47566	42										
d) balesetbiztosítás	929347	16	10434822	02		10434822	02					
4. Visszatérített baleset károk												
			188301	90		188301	90					
5. Visszatérített baleset jutalékok												
			90801	43		90801	43					
6. Kötvényilletékek:												
a) tűbiztosítás	919963	60										
b) szállítmánybiztosítás	10898	64										
c) jégbiztosítás	13103	74	343965	95		343965	95					
7. Tőke elhelyezések jövedelme:												
a) Jelzálogkövetések kamatai	4000											
b) Értékekre adott előlegek kamatai	1107	22										
c) Állam- és más értékpapírok kamatai és osztalékai	279187	25										
d) Kamatok váltólejárataiból, folyószámlái és ága	16572	23										
8. Nyereség különféle értékesítések folytán												
			42225	83		42225	83					
A (tűbiztosítási ágba befoglalvák a tükör- Össz) biztosításban elért eredmények.												
			14508072	29	343092	53	14851164	84				
Összesen			14508072	29	343092	53	14851164	84				

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási osztály (1893).

BEVÉTEL.	Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási osztály (1893).						KIADÁS.					
	Üzlet		Vagyon		Összes		Üzlet		Vagyon		Összes	
	b e v é t e l e k						k i a d á s o k					
A tétel neve	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr
1. Díjtartalek a múlt évről:												
a) életbiztosítás	3678086	93										
b) haláleseti díjak	11891	50	35211727			35211727						
2. Tartalek 1892. december 31-én függőben levő károka												
a) haláleseti díjak	5916484	36										
b) életre szóló biztosításokra	603669	81										
c) járadékokra szóló biztosításokra	116208	84	6636363	01		6636363	01					
3. Kötvénydíjak												
a) életbiztosítás			7913	27		7913	27					
b) járadékokra			1390636	26		1390636	26					
4. Elhelyezett tőkék jövedelme:												
a) Jelzálog követelések kamatai	80698	66										
b) Értékekre adott előlegek kamatai	1420	42										
c) Állam- és más értékpapírok kamatai	128914	86										
d) Folyó számlák kamatai	14088	13										
e) Az ingatlanok tiszta jövedelme	18208	74										
f) Életbiztosítási kötvényekre adott előlegek kamatai	198782	56										
Összesen	1745443	37										
miből is levonva a tartalek rendes jutalékai	1488024	99			1488024	99						
marad	256818	38			256818	38						
észt	4327	10			4327	10						
7. Nyereség különféle értékesítések folytán												
			256818	38		256818	38					
Összesen			43197298	52	261145	48	45458444					
Összesen			43197298	52	261145	48	45458444					

Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1893. december 31-én.

Folyó szám	A tétel neve	A			B			Összesen			Folyó szám	A tétel neve	A			B			Összesen		
		frt		kr	frt		kr	frt		kr			frt		kr	frt		kr	frt		kr
								TEHER.													
1	A részvényesek adóselevei a tőke be nem fizetett részéről	1837500			1837500			3675000			1	Alapítók	2625000		2625000			5250000			
	Ingatlan birtok										2	Törlesztett nyereségtartalék	1312500		1312500			2625000			
	a) városi telkek										3	Tartalék az értékpapírok arfolyam ingadozásának fedezésére	7729176	418225	57	1190544	33				
	b) földbirtokok (gazdasági leltárral)										4	Ingatlan tartalék	40000		40000			80000			
	c) 1893. december 31. meg el nem adott gazdasági termények a társaság földbirtokaitól										5	Tartalékalap letét követelések fedezésére	40000		40000			80000			
3	Actív életjáradékok a társaság életbiztosítási kötvényeire										6	a) Díjtartalek meg egybenben levő bi biztosításokra	2739394	46				2739394	46		
	a) Kötvelevők a társaság életbiztosítási kötvényeire										b) a) B mérleg										
	b) Aktív életjáradékok és jelzálog által biztosított, a felek halálakor felveendő tőkék vetelára										b) a) B mérleg										
4	Kamatok jelzálogbiztosított tőkék költségei										7	Tartalék bejelentett, de december 31-én meg nem fizetett károka	997953	65				997953	65		
	a) folyó	1740000	47								a) A mérleg										
	b) hátralékos	1765									a) B mérleg										
	Összesen	80000	1705765	47				1785765	47		8	Östalekalap az életbiztosításban nyereségre	375958	90				375958	90		
5	Kötvelevők letétmennyezet állam- és más értékpapírokra	22683	94	13486	98			36170	92		9	A hivatásokok ellátási penztárának vagyona	59936	03				59936	03		
6	Állam- és más értékpapírok	5067086	86	3082959	66			8150046	52		10	Jelzáloghitelzetek									
7	Váltak a társaságban	528064	00					528064	00		11	Egyenleg a viszonybiztosított számláján	1017738	40	64115	56	1081853	96			
8	Előlegek a jelzálogbiztosítálynak (alapsz. l. cz. e) pont)										12	Egyenleg az intézet főkönyvének számláján	35296		5298	36	40994	36			
9	Penzték folyó számlán különböző bankokkal és hitelintézetekkel	2167358	05	637593	51			2824951	56		13	a) Hitelzetek különböző címeken	548256	33	3559	28	611815	61			
10	Készpénz készlet a trévisi és velenzei igazgatóságok penztárában	334188	97	3025	70			337214	67		14	A B mérleg folyó számlájának egyenlege	1038455	29	588805	99	1627361	28			
11	Készpénz készlet a fizetési penztárában	59907	68	23741				79648	69		15	Gidoni alapítvány	5690	58			5690	58			
12	Maradvány a viszonybiztosított számláiból	411228	70	18756	54			429985	24		16	Garad alapítvány	4977	50			4977	50			
13	Maradvány az intézet főkönyvének számláiból	849257	28	125188	12			974445	40		17	Goldschmidt alapítvány	3000				3000				
14	Maradvány az A mérleg folyó számláiból										18	Felozott nyereség	527538	74	264646	39	812184	13			
	a) Adósok különböző címeken alatti	389916	07	37935	31			427851	38												
	b) Adósok jelzálog költségeire hátralékos kamatokkal	1000		6430	61			7430	61												
	c) Letétek készesség és biztosíték gyanánt	1038455	29	588805	99			1627261	28												
	d) Letét Goldschmidt alapítvány	3000						3000													
16	Díjtartalek átadott életbiztosításokra																				
17	Butorok és vaszkrenyek a társaság összes hivatalában, cég táblák, papír- és nyomtatvány az összes rakományban																				
18	Előlegezett jutalékok és szervezési költségek																				
	Összesen	12792647	43	47529262	05	60321909	50														
	A 1893. december 31-én a jövő évekre érvényben maradó díjtartalek értéke																				

A us. kir. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága Triestben: Besso M., Dr. Camillo Bozza, Báro Bruck Otto, Dr. Calabi R., Báro Mergurgo József, Segré V. A vezetők: Besso József. Magyarországi vezérigynökség, Budapestben, Dorottya-utca 10. sz., az intézet saját házában.